

i Fjor oprullede Flertallets store økonomiske Program. Det glæder mig, at de Herrer ere komne lidt til Besindelse. Det andet Standpunkt, hvorpaa det ærede Flertal staar, idet det vil have Standpunktet fra i Fjor fornyet af det nye Folkething, er, at det lægger Hovedvægten i Sag og Tid paa den gennemrigste danske Trafiklinie. Naar det staar paa det Standpunkt, staar det imidlertid for saa vidt i Modstæningsforhold til dem, der ville arbejde for den første Betragtning, at den indenrigske Trafiks Udvikling er det Første, Nr. 1 i Rækken, og det Andet maa blive Nr. 2, efter som man kan enes om det. De, der ville det Sidste, kunne ikke stemme for den ærede Ordsprørs hele Betragtning, der ligger til Grund for og er fremkommen i Forslaget under Nr. 8, som er en Fortsættelse af Forhandlingerne og Afstemningen i Fjor, hvilken Afstemning i Fjor man nu vil have fornyet af det nye Folkething. Det er altsaa for saa vidt i Tiden et „Enten—Eller“, og det bliver det saa meget mere, som skal man ind paa de store Planer om den østbanske Gjennemtrafiklinie efter Overenskomster med Sverige, Norge, Preussen, Mecklenborg, og Gud veed hvad, bliver man saaledes indfilitret i Overenskomster, at man hurtigt bliver nødt til at tage de Bogstaver, der følge efter A. Naar man først har taget det første Skridt paa den Vej, kan man skyde en hvid Bånd efter at faae Jernbaner med Statstilskud i de af mig for nævnte Egne. Derimod tage vi, der stille os paa vort Standpunkt, det anderledes. Jeg skal tage Exempler. Vi have tre Lovforslag fremme nu, og vi kunne faae tre til af lignende Slags; vi favne ikke Forslag, der pege i den Retning, hvorpaa vi staa, efter de Betragtninger, der ere gjorte gjældende i Betænkningen. Søger man at gennemføre de nordjydske Baneanlæg, rækker i alt Fald villig Haand dertil, søger man at gennemføre det sydøstjællandske Jernbaneanlæg og det nordjællandske, som allerede nu foreligge i Lovforslag, vil jeg sige, at hvis Flertallet og Ministeren viste Villighed til at række Haand til om muligt at gennemføre disse Planer og i alt Fald for disse Egnes Vedkommende at fyldestgjøre de Krav, vi tro, at Befolkningen maa stille, er det jo muligt, at der, naar det var gaaet i Forveien, var flere efter vor Betragtning, som kunde gaa ind paa et Kompromis, et „Dg“, saa at vi vilde bøie os for en Kystbane, men efter de Herrer's Betragtning bliver det først Kystbanen og som Nr. 2 det, som maatte aldrig bliver fuldført, de andre Baner. Jeg vil illustrere dette med et Exam-

pel. Kystbanen foreligger efter det ærede Medlem's Mening som Noget af det, der skal gennemføres som Nr. 1, fremfor en Udvikling af Jernbanenettet til affides Egne, saaledes som det nordlige Jylland, hvor 30—40 Mil ligge hen uden endog at kunne faae under den Synsvinkel forholdsvis meget ringe Tilskud af Statskassen til Jernbaner. Hos os er derimod det Første en Udvikling af det jydske Jernbanenet fremfor Kystbanen. Vi betragte det ikke som saa overdrevent nødvendigt, at der ved Siden af Statsbanen — paa flere Strækninger kun $\frac{1}{4}$ Mil derfra — bygges en kortere Bane langs med Drefund og Seiladsen derpaa. Vi finde ikke den Bane saa samfundsnoevendig som flere Baner i visse Egne af det nordlige Jylland, hvor man har 7—8, i alt Fald da 6—7 Mil til Banen. Jeg mener, at det er mere nødvendigt, at disse Egne faae deres Krav opfyldt. Der er Statsbane mellem Helsingør og Kjøbenhavn, de 8 Mil kjøres i 1 Time og 20 Minuter. Det er kun 14 Minuters Forskjel, der opnaas ved at bygge den nye Bane til Fordel for den gennemrigste Trafik. Hvis de Herrer synes, det er vigtigere end en Udvikling af Jernbanenettet i en større Del af Landet, saa skulle de stemme for Forslaget under Nr. 8. Sige de med os, at i første Række staar det Andet, saa skulle de stemme for Forslaget under Nr. 9. Jeg indrømmer, at der for flere Medlemmer kan ske et Kompromis, naar man iagttager Tidsfølgen, men man skal rette sine Bestræbelser først og fremmest paa det Vigtigste. Det, de Herrer under Nr. 8 ønske, kan komme; forsaavidt er der et „Vaade—Dg“, jeg vil ikke afstjære dem det. Der er to forskellige Standpunkter. Det kommer an paa, om vi stille i første Række det, som vi anse for det Vigtigste; eller om vi skulle bøie os og tage det bagefter, og bagefter kommer thyndt D — om der overhovedet kommer Noget. Vi ville have Jernbanenettet udviklet saaledes, at der ikke bliver mere end 1, $1\frac{1}{2}$ à 2 Mil til Jernbanestation. Derved vilde uhyre store Strækninger i Landet, saaledes som det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Pjerre) sagde, blive saaledes opdyrkede, at de vilde være i Stand til at føde langt, langt flere Mennekter, medens nu ved Folketallets stærke Stigning mangen kraftig Mand maa søge sit Brød andet Steds i Verden. Det anser jeg for vigtigere, end at Uystreifende kunne komme hurtigere fra Kjøbenhavn til Berlin, eller at Nordmænd og Svenskere kunne komme hurtigere til Paris, end de nu komme over Danmark og Stralsund. Jeg tror ikke paa den Godstrafik, som der vil opnaas, i alt Fald maa vi da lade B, C og